

РЕШЕНИЕ

№ 36420

гр. София, 21.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 01.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3492** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е чл. 26, ал. 12 ЗЧРБ.

Образувано е по жалби, подадени от М. У. /М. У./, [дата на раждане] , гражданин на Т., и „БОЖАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу отказ рег. № 5364р-142/05.01.2026 г. на заместник-директора на дирекция „Миграция“ - МВР.

В жалбите се изложени подробни съображения за допустимостта им и незаконосъобразността на оспорения отказ. Посочва, че Агенцията по заетостта, действаща при условията на чл. 21, ал. 5 АПК, е дала указания, като дружеството заявител е отстранило констатираните нередовности. В случай на констатирани допълнително нередовности е следвало да бъде предоставена нова възможност за отстраняването им. Добросъвестно дружеството било коригирало код НКПД 96220001 „общ работник“ вместо посочения първоначално „общ работник строителство сгради“, доколкото се касаело за дейност по изземване на наносни отложения от повърхностен воден обект – река Д.. Обосновава се необходимостта от наемането на работници предвид и издадено на 02.10.2025 г. разрешително за ползване на повърхностен воден обект – река Д., с цел изземване на наносни отложения. Посочва се, че мотивите за отказ относно осигуряване на квартира, медицинско обслужване, застраховки, транспорт и т.н. на наетите чуждестранни работници са необосновани. Извършена била промяна в трудовите договори относно клаузата за влизането им в сила – от датата на получаване на документа за пребиваване и работа. Допълва се, че с отказа се препятства стопанската дейност на работодателя и не е отчетен балансът между публичния и частния интерес. Молят за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне. Претендират се разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят М. У. /М. У./, редовно призован, не се явява и не се

представява.

Писмено изразява становището си по съществото на спора, като сочи, че отказът е издаден при неправилно установена фактическа обстановка и без да са съобразени представените в хода на административното производство коригирани документи. Моли за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне. Позовава се на съдебна практика по сходни казуси. Претендират се разноси по списък.

В открито съдебно заседание жалбоподателят „БОЖАН“ ЕООД, редовно призован, не се представява.

Писмено изразява становището си по съществото на спора, като сочи, че административният орган е подхождал формално към първоначално посочения НКПД код, игнорирайки реалната икономическа дейност на дружеството и съдържанието на писмените доказателства. Мотивира се отстраняването на нередовност, а не реална промяна на предмета на заявлението. Въпреки изпълнението на указанията органът не бил извършил реална преценка на новите доказателства, а е отказал издаване на разрешението. Нарушени били чл. 9 и чл. 35 АПК. Отказът бил издаден в противоречие с материалния закон. Позовава се на съдебна практика по сходни казуси. Допълва, че дружеството е в обективна невъзможност да реализира дейността на издаденото разрешително, което води до реално неблагоприятни икономически последици. Моли за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне. Претендират се разноси по списък.

Ответникът заместник-директор на дирекция „Миграция“ - МВР, редовно призован, не се явява и не се представява.

Съображения по съществото на спора излага в писмена защита. Органът действал в условията на обвързана компетентност. Твърди, че жалбата е неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не представя заключение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 09.09.2025 г. е подадено чрез „БОЖАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, на основание чл. 24и ЗЧРБ заявление с вх. № 537300-2572 за предоставяне на право за продължително пребиваване на чужденец в Република България, по отношение на лицето М. У. /М. U./, [дата на раждане] , гражданин на Т.. Посочена е длъжност „общ работник в строителството“, като се представят трудов договор от 01.09.2025 г., сключен между двамата жалбоподатели, обосновка на искането за наемане на работници – граждани на Република Т., и др. В писмо от 13.10.2025 г. от заместник-изпълнителния директор на Агенция по заетостта до заместник-директора на дирекция „Миграция“ МВР е посочено, че заявителят следва да представи:

1. нова коректна обосновка, свързана и относима с длъжността „общ работник, строителство на сгради“ с направен съответния анализ и аргументи за наемане на чужденци – граждани на трета държава /чл. 24и, ал. 5, т. 4 ЗЧРБ/;
2. нови срочни трудови договори за всички чужденци, като посочи конкретен /единствен/ адрес на работа, коригира текста, както следва: „влизащ в сила след получаване на документа за пребиваване и работа в дирекция „Миграция“, и със записани всички клаузи съгласно чл. 2, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ; чл. 24и, ал. 5, т. 9 ЗЧРБ/;
3. копие на поне един договор за извършване на строителни услуги с дружество, доказващ

дейността му и нуждата от наемане на работна ръка /чл. 24и, ал. 5, т. 12 ЗЧРБ/.

На 27.10.2025 г. пълномощникът на дружеството е изпратил в дирекция „Миграция“-МВР, обновена обосновка по чл. 24и от ЗЧРБ заедно с обяви за работа, публикувани в Агенция по заетостта и в онлайн платформи за набиране на персонал; нови срочни трудови договори за 12 чужденци заедно с длъжностни характеристики, съответстващи със заеманата длъжност „общ работник“, с код по НКПД 96220001; копие от разрешително № РВО-60/02.10.2025 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за проучване и поддържане на река Д. - Р., във връзка с реализиране на инвестиционното предложение за добив на наносни отложения от коритото на р. Д..

С писмено становище № СМ-24563/10.12.2025 г. изпълнителният директор на Агенция по заетостта е изразил отрицателно становище относно липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за лицето М. У. /М. У./, [дата на раждане] , гражданин на Т., за длъжността „общ работник строителство на сгради“. В мотивите на становището са възпроизведени някои от констатираните с писмо от 13.10.2025 г. нередовности /1 и 2/, като е посочено и, че заявителят представя обосновка, в която отново фигурират някои длъжности – „общ работник“ и „общ работник, строителство сгради“, представено било и копие на обява от друга длъжност – „общ работник“, а за длъжността „общ работник, строителство сгради“ - представеното копие било с дата, следваща датата на подаването на заявленията. Посочено е също, че заявителят е подал нови трудови договори за всички чужденци, като е променил длъжността в тях, а именно „общ работник“. Приложените допълнителни документи не отговаряли на дадените указания, както и не кореспондирали с длъжността в подаденото заявление - „общ работник, строителство сгради“. Предвид тези обстоятелства не позволявало предоставяне на положително становище за достъп до пазара на труда на М. У. във връзка с чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище относно липса на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда чужденецът не отговарял на изискванията на чл. 24и ЗЧРБ, поради което с отказ рег. № 5364р-142/05.01.2026 г. на заместник-директора на дирекция „Миграция“ - МВР на основание чл. 26, ал. 2 ЗЧРБ се отказва издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ на М. У. /М. У./, [дата на раждане] , гражданин на Т..

Отказът е връчен на 08.01.2026 г.

Приета е административната преписка, съдържаща се и в кориците на присъединеното към настоящото адм. дело № 134/2026 г. по описа на АС – Русе ведно с адм. дело № 1076/2026 г. по описа на АССГ.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбите са допустими.

Подадени са срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирани лица с правен интерес /относно дружеството – определение по адм. дело № 3942/2026 г. по описа на ВАС/, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 26, ал. 12 ЗЧРБ във връзка с чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледани по същество, жалбите са **ОСНОВАТЕЛНИ**.

На първо място, отказът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 24и, ал. 17 ЗЧРБ /заповеди на директора на дирекция „Миграция“ -МВР – л. 34 и л. 35, чл. 20, ал. 3 ПУДМВР/, в установената писмена форма с обективирани фактически и правни основания /чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК/, обусловили издаването на акта, поради което не е налице основание за

прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяната му съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с л. 146, т. 2 АПК.

На второ място, оспореният отказ е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и неговата цел - основание за отмяната му съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 – т. 5 АПК.

Не е спорно в случая, че чрез работодателя „БОЖАН“ ЕООД е подадено заявление за получаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ по отношение на М. У. /М. У./, [дата на раждане], гражданин на Т..

Съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1д от ДР ЗЧРБ, „единно разрешение за пребиваване и работа“ е документ с обозначение „единно разрешение за пребиваване и работа“, с което едновременно се разрешава пребиваване и работа на територията на Република България на чужденци от трети държави“.

Съгласно чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ „разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.“. Следователно едно от условията за получаване на съответното разрешение е чужденецът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда. В случая се приема от органа, че жалбоподателят не отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда.

Регулирането на достъпа до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика, е уредено в ЗТМТМ.

Съгласно чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ „достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта“. Следователно предпоставка за получаване на достъп до пазара на труда с цитираното разрешение, каквото се иска да бъде получено в конкретния случай, е положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

На основание чл. 24и, ал. 11 – ал. 12 ЗЧРБ следва да бъде изискано и получено от дирекция „Миграция“ писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда. Становището на изпълнителния директор на Агенция по заетостта е акт по чл. 21, ал. 5 АПК – част от процедурата по издаване на разрешение или отказ за издаване на разрешение съгласно чл. 24и, ал. 17 ЗЧРБ, и не подлежи на самостоятелен съдебен контрол. Контролът върху това становище се осъществява в производството по оспорване на крайния акт по чл. 24и, ал. 17 ЗЧРБ, доколкото органът, който го издава, всъщност действа в условията на обвързана компетентност, а не – при условията на оперативна самостоятелност /така вж. решение по адм. дело № 10184/2024 г. на ВАС/.

В случая на основание чл. 24и, ал. 12 ЗЧРБ във връзка с чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ е получено отрицателно становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта, което е мотивирало и заместник-директорът на дирекция „Миграция“ - МВР да формира отказ по заявлението за получаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в полза на М. У..

От събраните по делото писмени доказателства се установява безспорно, че дружеството жалбоподател е изпълнило дадените указания за отстраняване на нередовностите на заявлението. При осъществената в хода на настоящото производство преценка не се констатираха

предпоставките, осъществяването на които да е довело до формиране на отрицателно становище от страна на изпълнителния директор на Агенция по заетостта.

1. Коригиран е трудовият договор на чужденеца, като е посочено мястото на работа и, че договорът влиза в сила след получаване на документа за пребиване от чужденеца. Мястото на работа съответства на посочените в разрешителното, издадено на 02.10.2025 г. от изпълнителния директор на ИАПД – Р., за ползване на повърхностен воден обект - река Д. с параметри на разрешеното ползване - в участък 501.800 км до 501.100 км, на река Д., в района на остров Люляк, общ. Р.. Няма как този участък от река Д. да има административен адрес, т.е. град, квартал, улица и т.н.. В случая първоначално заявлението е било подадено за длъжността „общ работник, строителство” с код по НКПД 93130001, а впоследствие при изпълнение на указанията на Агенция за заетостта длъжността в трудовия договор е променена на „общ работник” с код по НКПД 96220001. Спазена е разпоредбата на чл. 24и, ал. 4 във връзка с ал. 5, т. 9 от ЗЧРБ, съгласно която заедно с подаденото по чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ заявление, работодателят е необходимо да представи заверено копие на сключен срочен трудов договор за длъжност с код по Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г., подписан от страните и влизащ в сила от датата на получаване на документа за пребиваване на работника - чужденец, и копие от длъжностната характеристика, когато е неразделна част от договора.

Прави впечатление и, че е цитирана разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от ППЗТМТМ относно задълженията на страните относно разходите, които следва да бъдат описани в трудовия договор, но липсват каквито и да е било мотиви в какво се изразява неспазването на тази разпоредба и влече ли това неблагоприятни последици по повод издаване на разрешение за пребиваване и работа на чужденеца. Въпреки това следва да се отбележи, че и в двата договора, представени за работника, са вписани подробно задълженията на работодателя в съответствие с чл. 2, ал. 4 от ППЗТМТМ, както следва: работодателят осигурява на работника за своя сметка подходящо жилищно настаняване за целия срок на договора, поема транспортните разходи на работника от държавата на обичайното му пребиваване Република Т. и обратно, осигурява и заплаща за своя сметка допълнителна медицинска застраховка за работника до включването на последния в здравноосигурителната система на Република България, а след издаване на Единно разрешение за пребиваване и работа работникът се включва в здравното осигуряване по реда КСО и ЗЗО.

2. Съгласно чл. 24и, ал. 4 във връзка с ал. 5, т. 4 от ЗЧРБ работодателят следва да представи към подаденото заявление по чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която: а) посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец - работник; б) представя копия от обяви в местни и национални средства за масова информация и интернет; в) мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш. или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания. Новата обосновка и новите обяви за работа, публикувани на интернет-страница за търсене на работа Zaplata.bg, са изцяло в съответствие с разрешителното за ползване на повърхностен воден обект - река Д., издадено на 02.10.2025 г. от изпълнителния директор на ИАПД – Р., с цел на използването – изземване на наносни отложения от коритото на река Д., което е издадено след подаването на първоначалното заявление на 09.09.2025 г.

Действително след подаване на заявлението и предвид новонастъпили обстоятелства е представена обосновка за полагането на труд за длъжността „общ работник“, а не „общ работник, строителство“, вписано в заявлението. Именно поради липсата на документи, които да кореспондират с длъжността по заявлението, е обективизирано отрицателното становище на

изпълнителния директор на Агенция по заетостта. Очевидно е, че **„БОЖАН“ ЕООД**, след издаването на разрешителното от 02.10.2025 г., ще се нуждае от общи работници за осъществяване на бъдещата му дейност по добив на инертни материали, а не толкова от общи работници за строителство на сгради. Общозвестно е, че длъжността „общ работник“, независимо в коя сфера на икономиката се осъществява, обхваща изпълнението на разнообразни спомагателни и неквалифицирани дейности, които изискват предимно физически труд. Тя намира приложение в почти всички икономически сектори – от строителството и производството до селското стопанство и логистиката. В зависимост от конкретната сфера на работа длъжността има различни кодове в НКПД. Конкретните задачи се определят в длъжностната характеристика на съответния работодател, но най-често включват товаро-разтоварна дейност, пренасяне, поддръждане, товарене и разтоварване на стоки, материали, суровини или готова продукция, почистване на работните помещения, складове, цехове, дворни площи и строителни площадки, изхвърляне на производствени и битови отпадъци на определените за това места, изпълнение на прости и спомагателни задачи по поддръжката на сгради или съоръжения и т.н. За заемане на тази длъжност не се изисква никаква специална квалификация и професионален опит, а по-скоро добро физическо и здравословно състояние. Именно поради новонастъпилите обстоятелства – издаването на разрешителното за ползване на повърхностен воден обект - река Д., на 02.10.2025 г. от изпълнителния директор на ИАПД – Р., през месеци октомври и ноември 2025 г. са публикувани и обяви от **„БОЖАН“ ЕООД** за търсене на работници „общ работници в строителството, строителство и добив на инертни материали“. Смисълът на изискването за публикуване на обява в местни и национални средства за масова информация от страна на работодателя за това, че той търси да наеме работници на определена длъжност, е тази информация да стигне до широк кръг български и чужди граждани, живеещи в страната, които да могат да кандидатстват за тази длъжност. Целта е да се опази в максимална степен пазарът на труда в България за български граждани. Едва ако няма кандидати за тази длъжност или са се явили неподходящи, работодателят може да започне процедура по наемане на чужди граждани, включително и от трети страни. Направеният анализ предоставя възможност на съда да заключи, че промяната на първоначално посочената длъжност, на която е бил назначен **М. У.** - „общ работник строителство на сгради“, на „общ работник“ не може да бъде съществено неизпълнение на законовите изисквания от страна на **„БОЖАН“ ЕООД** във връзка с подаденото заявление за издаване на „Единно разрешение за пребиваване и работа“, водещо до отрицателно становище от страна на Агенция по заетостта и съответно до издаване на отказ от страна на заместник-директора на дирекция „Миграция“ – МВР.

В случая отказът е обективиран на формално основание, без да е изяснена действително осъществилата се фактическа обстановка по смисъла на чл. 35 АПК. Действително органът е обвързан със заявеното от лицето в подаденото от него заявление, но при неяснота относно неговата воля или поради непрецизното й формулиране предвид представените доказателства е бил длъжен преди произнасяне да укаже отстраняването на нередовности по реда на чл. 30, ал. 2 АПК. В конкретното административно производство подобна възможност не е предоставена на заявителя, така че след изтичане на указания срок и съответно представяне или не допълнително на доказателства да се извърши реална преценка изпълняват ли се изискванията за предоставяне на достъп до пазара на труда на чужденец в Република България. При това съдът намира, че са нарушени принципите на процеса, разписани в чл. 7 – чл. 9 АПК.

3. Изразеното от изпълнителния директор на Агенция по заетостта отрицателно становище не освобождава решаващият орган от задължението му да изясни всички релевантни за производството факти, както и да извърши преценка на основаниято, на което съгласуващият

орган е дал отрицателно становище /така вж. решение по адм. дело № 1750/2025 г. по описа на ВАС/. При осъществяването и в хода на настоящото производство преценка се установи, че това задължение не е изпълнено от ответника.

Формира се извод, че административният орган не е обосновал в какво точно се изразява неизпълнението на разпоредбата на чл. 24и, ал. 5, т. 9 от ЗЧРБ, като липсват данни да е извършил каквато и да е било преценка на съдържанието на новопредставения трудов договор, както и, че не е обсъдил обстоятелствата, настъпили след издаване на разрешителното за ползване на повърхностен воден обект - река Д. от изпълнителния директор на ИАППД – Р. и дадената нова обосновка за наемането на чужденци за престиране на работна сила на длъжност „общ работник“, така че да обоснове в какво точно се изразява неизпълнението на разпоредбата на чл. 24и, ал. 5, т. 4 от ЗЧРБ.

4. Отрицателното становище на изпълнителния директор на Агенция по заетостта, несъобразено със събраните доказателства и прието безкритично от заместник-директора на дирекция „Миграция“ - МВР, противоречи на принципа на съразмерност, установен в чл. 6, ал. 1 АПК, за това, че административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Абсолютно незаконосъобразно е при наличие на всички законови предпоставки да се издаде акт, засягащ отрицателно правната сфера на неговия адресат. Действията на администрацията не само, че не са насочени към улесняване на дейността на гражданите и юридическите лица, но и създават изкуствени пречки, възпрепятстващи трудовата и икономическата им дейност, което е в пряко противоречие с обществения интерес /чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК/. В този смисъл е и изводът, че оспореният акт е издаден в противоречие с целта на закона.

Извод: съдът приема акта за незаконосъобразен, поради което жалбата следва да бъде уважена като основателна.

Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне съгласно чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, който следва да установи конкретната фактическа обстановка, подкрепена с писмени доказателства, и да формира окончателните си правни изводи /чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК/, да предостави възможност на заявителя и лицето, по отношение на което се подава заявлението, да участват в административното производство, вкл. и да представят доказателства с цел изясняване на спорните факти и обстоятелства относно спазване на изискванията за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа /чл. 34 и следващите във връзка с чл. 7 – чл. 9 от АПК/, така че да бъдат ясни причините, поради които повторно се отказва издаването на такова, съответно – при евентуално оспорване съдът да извърши преценка законосъобразно ли е обективизиран отказът.

Разноски:

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателите се дължат разноски, платими от дирекция „Миграция“ - МВР - юридическото лице, в структурата на което е органът, издал оспорвания акт /чл. 37, ал. 2 ЗМВР във връзка с § 1, т. 6 ДР АПК/, както следва:

- в полза на дружеството жалбоподател следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 613,54 евро, представляващи държавна такса за настоящото производство и подаване на частна жалба, уговорено с договор за правна защита и съдействие и платено в брой адвокатско възнаграждение;

- в полза на физическото лице жалбоподател следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 516,40 евро, представляващи държавна такса за настоящото производство и уговорено с договор за правна защита и съдействие и платено в брой адвокатско възнаграждение.

Съдът приема възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за

неоснователно, тъй като размерът му съответства минимално определения с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа и фактическата и правна сложност на делото, компенсира разумно и справедливо адвоката за положен труд във връзка с производството, а присъждането му не води до неоснователно обогатяване на страната.

Не подлежат на възстановяване като разноски направените разходи за превод на пълномощно. В този смисъл определение по адм. дело № 11746/2025 г., VI отд. на ВАС.

Така мотивиран, **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ рег. № 5364р-142/05.01.2026 г. на заместник-директора на дирекция „Миграция“ - Министерство на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от административния орган по заявление № 537300-2572 от 09.09.2025 г., подадено от „БОЖАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, по отношение на лицето М. У. /М. У./, [дата на раждане] , гражданин на Т., за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в едномесечен срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт в съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в него.

ОСЪЖДА дирекция „Миграция“ - Министерство на вътрешните работи да заплати на "БОЖАН" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица], ет. 2, представлявано от Б. И. Б., сумата в размер на 613,54 евро, представляващи направените по делото разноски.

ОСЪЖДА дирекция „Миграция“ - Министерство на вътрешните работи да заплати на М. У. /М. У./, [дата на раждане] , гражданин на Т., сумата в размер на 516,40 евро, представляващи направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: